

[A. M. Hansen.]

sig, at Lovgivningsarbejdet skulde foregaa her i Rigsdagen, nemlig saaledes, at Lovene ikke burdes ændres efter de skiftende Regeringer. Jeg ved ikke, hvad vi saa skulde med de skiftende Regeringer, og hvad der saa skulde holdes Valg for. Hvis det ikke var saadan, at naar et nyt Flertal kom til, skulde der deraf ogsaa følge nye Love og nye Regler, saa ved jeg ikke, hvordan det skulde være.

Det ærede Medlem siger, at naar vigtige Love vedtages af begge Rigsdagens Ting, skal de bestaa i en lang Aarrække. Det skulde det ærede Medlems Parti have tænkt paa i 1927, for da stod man netop overfor et Sygekasselovforslag af 1921, der ikke alene var vedtaget i begge Rigsdagens Ting, men af alle Rigsdagens Medlemmer. Da skulde det ærede Medlems Parti have tænkt paa, at naar et Forslag er vedtaget af alle Rigsdagens Medlemmer, skulde man ikke, fordi man i Øjeblikket staar med et Flertal i begge Rigsdagens Ting uden at have et tilsvarende Flertal i Befolkningen, komme og ændre saadanne Love; saa vilde vi have undgaaet al den Uro om Sygekasselovgivningen, som nu er kommet til at herske, og som vi nu skal søge at modarbejde ved Gennemførelsen af dette lille Lovforslag.

Jeg vil alligevel til det sidste haabe, at der maa komme noget ud af det foreliggende Forslag, saaledes at man kan standse den efter min Mening alt for krasse Udrensning i Sygekasserne og derved skabe den fornødne Ro, saaledes at vi kan fortsætte Arbejdet med Folkeforsikringsforslaget og maaske der naa til et Maal, hvad jeg vilde hilse med Glæde. Jeg haaber, vi kan naa til Enighed f. Eks. paa det Punkt, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt sluttede med at omtale, at vi kan faa en højere Indtægtsgrænse i det hele taget, saa at der ikke bliver en alt for hurtig, stadig Udrykning og Indrykning i Sygekasserne.

Jeg vil indrømme, at nu da vi har faaet Afdelinger for bemidlede, Fortsættelsessygekasserne, er der skabt en Mulighed for, at de bemidlede Medlemmer kan glide fra Kassen for ubemidlede over i Fortsættelseskassen og tilbage igen, alt efter som deres Indtægtsforhold forandrer sig. Men jeg maa dog sige, at der er et Moment, som man ikke maa lade ude af Betragtning, og det er dette, at et Sygekassemedlem, som i en Aarrække har staaet i sin Sygekasse, altid med tungt Hjerte vil tage Afsked med den.

Det gaar ofte saaledes, som en Mand sagde til mig i Forgaars: jeg har været Medlem af ... — han nævnte Sygekassen — i 35 Aar og har i den Tid haft 5 Sygedage; jeg har altsaa betalt et klækeligt Kontingent til Sygekassen, men ikke desto mindre blev jeg hældt ud af den i Fjor, paa Grund af at mine Indtægter var for store. Det er Vilkaarene, med den nugældende Lovgivning er der ikke noget at stille op, og selv om vi vedtager det foreliggende Forslag, er der dog ogsaa Mulighed for Udrensning, som man kalder det.

Jeg vil gerne være med til at skabe en Lovgivning af den Art, at Grænserne bliver lidt mere elastiske. Men indtil det kan ske, forekommer det mig, at det vilde være gavnligt, om vi helt eller til Dels standse Udeltakelsen af de Medlemmer, der staar paa Grænsen. Det er det, Lovforslaget tilsigter, og derfor anbefaler jeg en hurtig Gennemførelse af det.

Geert-Jørgensen: Jeg skal slet ikke blande mig i Striden om den højtærede Socialministers Cirkulære. Det blev vel til paa et Tidspunkt, hvor den højtærede Socialminister, med det Lyssyn som han nu en Gang har, havde det Haab at kunne gennemføre sin Socialforsikringslov; nu har han opgivet dette for i Aar, som han siger i Bemærkningerne til Lovforslaget.

Det foreliggende Forslag er lille og ser ret uskyldigt ud, men Formaålet er klart og tydeligt udtalt af Socialministeren i Bemærkningerne, og jeg kan ikke se rettere end, at Forslaget gaar ud paa at skabe et Privilegium for Arbejderklassen, en Forhaandsret til at være i en statsanerkendt Sygekasse og derigennem opnaa Tilskud fra Staten, selv om Indtægterne overstiger de for andre Kategorier af Sygekassemedlemmer fastsatte Indtægtsgrænser.

Som Begrundelse herfor angiver den højtærede Socialminister, at det har været saadan — og det blev jo ogsaa understreget af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne —, indtil Loven af 1927 ændrede Forholdet. Det er altsaa kun et Par Aar siden, den Ændring blev foretaget. Dernæst er Begrundelsen den, at det volder Ubehag og Ulejlighed, naar et Medlem af Arbejderklassen paa Grund af for store Indtægter maa træde ud af en statsanerkendt Sygekasse og træde ind i en Fortsættelseskasse, og endelig synes man, at det er urimeligt, da Arbejdernes Indtægter er svingende, at det kan ske flere Gange i en Mands Liv, at han skal træde ind i og ud af en stats-